

ใต้เกษตร

ฉบับที่ 22 | กรกฎาคม 2565



วารสารฉบับออนไลน์
เกี่ยวกับผลกทกวิจัยด้านการ
ผลิตพืชและการให้บริการ
วิทยาการเกษตร
ของหน่วยงาน สวพ.8 และ
หน่วยงานในเครือข่าย
กรมวิชาการเกษตร

สารบัญ

บทบรรณาธิการ	1
การทดสอบเทคโนโลยีการจัดการธาตุอาหารพืชที่เหมาะสมสำหรับข้าวโพดหวานลูกผสม พันธุ์สงขลา 84-1 ในพื้นที่จังหวัดตรัง	2
กาแฟชายแดนใต้พืชผสมผสานชนิดใหม่สู่รายได้ที่ยั่งยืน	7
เกษตรอินทรีย์ วิถีชายแดน (สุโขทัย-ลก)	10
โรคและแมลงสำคัญของทุเรียน	12
ข้าวใต้เกษตร	15

บทบรรณาธิการ

สวัสดีครับ ได้เลขตรฉบับนี้ ออกมาในช่วงที่ภาคใต้กำลังอยู่ในฤดูกาลผลไม้ ซึ่งปีนี้เกิดฝนตกตลอดปีส่งผลกระทบต่อทำให้ผลไม้ ออกมาน้อยเนื่องจาก ธรรมชาติไม้ผลต้องการความแห้งแล้ง เพื่อสะสมอาหาร สำหรับการออกดอก เมื่อสะสมเต็มที่และได้รับน้ำจะทำให้เกิดการออกดอก ไม้ผลบางชนิดพอติดดอกแล้วได้รับฝนทำให้ดอกร่วง สาเหตุทั้งหมดนี้ทำให้ภาพรวมผลไม้ได้มีน้อยในปีสำหรับผลไม้ที่คงยังเป็น พระเอกคงหนีไม่พ้นทุเรียน ซึ่งหมอนทองที่เป็นพันธุ์ส่งออกหลัก ก็จะมีทุเรียนพื้นบ้านที่เริ่มมีการตื่นตัว ในการยกระดับให้เป็นพืชเศรษฐกิจใหม่ส่วนพืชทางเลือกอีกหลายชนิดก็กำลังได้รับความสนใจโดยเฉพาะกาแฟ ที่ปีนี้กรมวิชาการรักษตรจัดงานประกวดกาแฟดีด้วยครับ

รัชราวิทร์ สະรุโณ
บรรณาธิการ

บทความวิชาการ

การทดสอบเทคโนโลยีการจัดการธาตุอาหารพืชที่เหมาะสมสำหรับข้าวโพดหวานลูกผสม พันธุ์สงขลา 84-1 ในพื้นที่จังหวัดตรัง

จันทิมา สันติสุข^{1/} ลภัสสรดา อักษรเนียม^{1/} นฤพันธ์ จันทร์พุ่ม^{1/} ญัตติพงษ์ เดชภักดี^{1/}

บทคัดย่อ

การทดสอบเทคโนโลยีการจัดการธาตุอาหารพืชที่เหมาะสมสำหรับข้าวโพดหวานลูกผสม พันธุ์สงขลา 84-1 ในพื้นที่จังหวัดตรัง เพื่อให้ได้เทคโนโลยีการจัดการธาตุอาหารพืช สำหรับการผลิตข้าวโพดหวานลูกผสมพันธุ์สงขลา 84-1 ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ จังหวัดตรัง สามารถเพิ่มปริมาณผลผลิตและรายได้ให้กับเกษตรกร ดำเนินการทดสอบ ในแปลงปลูกของเกษตรกร อำเภอเมือง อำเภอนาโยง อำเภอย่านตาขาว และอำเภอ ปะเหลียน จังหวัดตรัง ระหว่างปี พ.ศ.2561-2564 ระยะเวลา 4 ปี โดยคัดเลือก เกษตรกรเข้าร่วมดำเนินการจำนวน 10 ราย ๆ ละ 2 ไร่ รวม 20 ไร่ เพื่อทดสอบเปรียบเทียบการจัดการธาตุอาหารพืช 2 กรรมวิธี คือ กรรมวิธีการใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดิน และกรรมวิธีเกษตรกร พบว่า กรรมวิธีการใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดิน ให้ผลผลิตน้ำหนัก ฝักสดทั้งเปลือกเฉลี่ย 2,113 กิโลกรัม/ไร่ มีแนวโน้มสูงกว่ากรรมวิธีเกษตรกร ที่ให้ ผลผลิตน้ำหนักฝักสดทั้งเปลือกเฉลี่ย 1,959 กิโลกรัม/ไร่ ส่วนผลตอบแทนทางด้าน เศรษฐกิจ พบว่า กรรมวิธีการใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดินทำให้เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ย 31,695 บาท/ไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย 24,415 บาท/ไร่ อัตราส่วนรายได้ต่อการลงทุน (BCR) เฉลี่ย 4.39 ซึ่งมีแนวโน้มสูงกว่ากรรมวิธีเกษตรกร ที่มีรายได้เฉลี่ย 29,459 บาท/ไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย 21,967 บาท/ไร่ มีค่าอัตราส่วนรายได้ต่อการลงทุน (BCR) เฉลี่ย 3.94 ในขณะที่ต้นทุนการผลิตของกรรมวิธีการใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดินต่ำกว่า วิธีใส่ปุ๋ยตามวิธีเกษตรกร โดยมีต้นทุนผันแปรเฉลี่ย 7,280 และ 7,492 บาท/ไร่ ตาม ลำดับ

คำสำคัญ: ข้าวโพดหวาน เทคโนโลยี การจัดการธาตุอาหารพืช

^{1/} ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรตรัง สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 8

คำนำ

ข้าวโพดหวานถือเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญเนื่องจากมีพื้นที่เพาะปลูกครอบคลุมอยู่ทุกภาคในภาคใต้การปลูกข้าวโพดหวานในปี 2563 มีพื้นที่ปลูกจำนวน 18,941 ไร่ พื้นที่เก็บเกี่ยว 18,680 ไร่ รวมผลผลิต 31,524 ตัน ให้ผลผลิต 1,688 กิโลกรัม/ไร่ จังหวัดที่ปลูกมากที่สุดคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานีจำนวน 5,158 ไร่ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว 5,096 ไร่ รวมผลผลิต 10,049 ตัน ให้ผลผลิต 1,972 กิโลกรัม/ไร่ ในขณะที่จังหวัดตรังมีพื้นที่ปลูกมากเป็นอันดับ 3 ของภาคใต้ มีพื้นที่ปลูกจำนวน 2,792 ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว 2,749 ไร่ รวมผลผลิต 4,099 ตัน ให้ผลผลิต 1,491 กิโลกรัม/ไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2563) ข้าวโพดหวานลูกผสมพันธุ์สงขลา 84-1 เป็นข้าวโพดหวานที่เกษตรกรในจังหวัดตรังให้ความสนใจมากชนิดหนึ่ง เนื่องจากให้ผลตอบแทนเร็ว คือ มีอายุเก็บเกี่ยวผลผลิตเพียง 70-75 วัน ให้ผลผลิตสูงมีคุณภาพเหมาะสมสำหรับการบริโภคฝักสด และสามารถปลูกทั่วไปทั้งในสภาพดินไร่และดินนา (ฉลองและคณะ, 2556) โดยเกษตรกรจะปลูกข้าวโพดหวานในช่วงหน้าแล้ง ภายหลังจากทำนาเกษตรกรประมาณร้อยละ 45-60 ปลูกโดยอาศัยแหล่งน้ำธรรมชาติ และน้ำฝนเป็นหลัก เกษตรกรในจังหวัดตรัง ที่ปลูกข้าวโพดหวานส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยโดยปลูกเป็นอาชีพรองมากกว่าอาชีพหลัก และขายในรูปของฝักสด มากกว่าการส่งโรงงานอุตสาหกรรม แต่ปัญหาสำคัญของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดหวานทางภาคใต้ตอนล่างคือ การจัดการปุ๋ยที่ถูกต้องและเหมาะสมในด้านปริมาณปุ๋ยที่ใช้ ช่วงเวลาที่ใส่ปุ๋ย และวิธีการใส่ ตลอดจนแนวทางในการลดการสูญเสียปุ๋ยในดิน แต่ในสภาพปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่ใส่ปุ๋ยโดยขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณและวิธีการใช้ปุ๋ยอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับการปลูกข้าวโพดหวาน ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตในพื้นที่เกษตรกรจึงทำการทดสอบเทคโนโลยีการจัดการธาตุอาหารพืชที่เหมาะสมสำหรับข้าวโพดหวานลูกผสมพันธุ์สงขลา 84-1 ซึ่งเป็นพันธุ์ที่มีศักยภาพในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง เพื่อลดต้นทุนหรือเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

อุปกรณ์และวิธีการ

มีการคัดเลือกและกำหนดพื้นที่เป้าหมาย วิเคราะห์ประเด็นปัญหา และคัดเลือกเกษตรกรตามความสมัครใจ โดยดำเนินการทดสอบตามกรรมวิธีประกอบด้วยกรรมวิธีใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดินหากเป็นดินเหนียว ดินร่วนเหนียว ปริมาณธาตุอาหารที่แนะนำอัตรา 20-5-5 กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ปุ๋ยเคมีเกรด 16-8-8 อัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุม (ครั้งที่ 1) และใส่ปุ๋ยเคมีเกรด 46-0-0 อัตรา 22 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ 30 วัน (ครั้งที่ 2) หากเป็นดินทราย ดินร่วนปนทราย ปริมาณธาตุอาหารแนะนำอัตรา 30-10-10 โดยใส่ปุ๋ยเคมีเกรด 15-15-15 หรือ 16-16-16 อัตรา 67 กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุม (ครั้งที่ 1) และใส่ปุ๋ยเกรด 46-0-0 อัตรา 22 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุได้ 30 วัน (ครั้งที่ 2) และกรรมวิธีเกษตรกร ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 อัตรา 30-40 กิโลกรัมต่อไร่ อายุ 15-20 วัน และปุ๋ยเกรด 13-13-21 อัตรา 30-40 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุได้ 30-35 วัน โดยแบ่งพื้นที่ปลูกออกเป็น 2 ส่วน สำหรับ 2 กรรมวิธี แล้วปลูกแต่ละส่วนด้วยระยะ 75x25 เซนติเมตร จำนวน 1 ต้นต่อหลุม หลังปลูกฉีดพ่นด้วยสารเคมีป้องกันกำจัดวัชพืชอะลาคลอร์ อัตรา 600 ซีซีต่อไร่ สุ่มเก็บเกี่ยวผลผลิตในพื้นที่ 12 ตารางเมตร จำนวน 2 จุดต่อกรรมวิธี

ผลการทดลองและวิจารณ์

คุณสมบัติทางเคมีและทางกายภาพของดิน

จากผลวิเคราะห์ดินในพื้นที่แปลงทดสอบของเกษตรกร จำนวน 10 ราย อำเภอเมือง อำเภอนาโยง อำเภอ ย่านตาขาว และอำเภอปะเหลียน ที่ระดับความลึก 0 -15 เซนติเมตร พบว่า เนื้อดินมีลักษณะเป็นดินร่วน เหนียวถึงดินเหนียว จำนวน 8 แปลง และ เป็นดินร่วนปนทราย จำนวน 2 แปลง อินทรีย์วัตถุ พบในระดับต่ำ-สูง มีค่าตั้งแต่ 1.04 - 3.13 เปอร์เซ็นต์ ความเป็นกรดจัด - กรดปานกลาง (pH) มีค่าตั้งแต่ 4.18 - 5.90 ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์อยู่ในระดับต่ำ-สูง มีค่าตั้งแต่ 1.77-70.71 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม และปริมาณ โพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์อยู่ในระดับต่ำมาก-สูง มีค่าตั้งแต่ 21.78-160.89 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ-สูง สำหรับการผลิตข้าวโพด (ตารางที่ 1) (ยงยุทธ, 2528)

ตารางที่ 1 สมบัติทางเคมีและปริมาณธาตุอาหารในดินก่อนการทดลองที่ระดับ 0-15 เซนติเมตร

รายที่	เกษตรกร	ความเป็นกรด-ด่าง (pH)		อินทรีย์วัตถุ (%)	ฟอสฟอรัส (mg/kg)	โพแทสเซียม (mg/kg)	เนื้อดิน
1	นายราย จีนเดิม	5.77		1.6	54.74	69.44	ร่วนเหนียว
2	นายสวัสดิ์ เต็งเจียง	5.64		2.02	8.54	118.14	ร่วนปนทราย
3	นายปรีวัฒน์ งามเพียร	5.47		1.61	4.58	71.36	ร่วนเหนียว
4	นางสาวสดดา แก้วกล้า	4.77		1.21	4.78	34.29	เหนียว
5	นายชวกรณ์ ไทยกลาง	5.15		1.3	2.08	30.7	ร่วนปนทราย
6	นายสมพร เต็งเจียง	5.62		2.04	4.94	77.11	ร่วนเหนียว
7	นายชัยเดช อุทุมมานนท์	5.9		3.13	26.7	160.89	ร่วนเหนียว
8	นายวิศาล ศิริพันธ์	4.45		1.77	13.54	74.06	ร่วนเหนียว
9	นายเรียม สีสุข	4.18		1.04	1.77	21.78	เหนียว
10	นางโลม ชิกช้า	4.94		1.89	70.71	97.63	เหนียว

ปริมาณธาตุอาหารพืชที่ใส่ให้กับข้าวโพดหวาน

แปลงทดสอบในพื้นที่จังหวัดตรัง ปี 2561-2564 มีเนื้อดินเป็นดินเนื้อปานกลาง-ดินเนื้อละเอียด จำนวน 8 แปลง เนื้อดินเนื้อหยาบจำนวน 2 แปลง โดยใส่ปุ๋ยตามกรรมวิธีตามวิธีการทดลอง โดยปริมาณธาตุอาหารพืชที่ใส่ให้กับข้าวโพดหวานเฉลี่ย พบว่า ดินเนื้อปานกลางและดินเนื้อละเอียด กรรมวิธีใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดิน ใส่ปริมาณธาตุอาหาร 20-5-5 กิโลกรัม N-P₂O₅-K₂O /ไร่ ส่วนกรรมวิธีตามวิธีเกษตรกร ใส่ปริมาณธาตุอาหาร 10.5-10.5-13.7 กิโลกรัม N-P₂O₅-K₂O /ไร่ วิธีเกษตรกรมีการใส่ธาตุไนโตรเจนในอัตราต่ำกว่า ส่วนฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมใส่ในอัตราสูงกว่าการใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดิน ในอัตรา 0.52 2.1 และ 2.74 ของคำแนะนำ ตามลำดับ ดินเนื้อหยาบ กรรมวิธีที่ใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดิน ใส่ปริมาณธาตุอาหาร 30-10-10 กิโลกรัม N-P₂O₅-K₂O /ไร่ ส่วนกรรมวิธีตามวิธีเกษตรกร ใส่ปริมาณธาตุอาหาร 10.5-10.5-13.7 กิโลกรัม N-P₂O₅-K₂O /ไร่ วิธีเกษตรกรมีการใส่ธาตุอาหารไนโตรเจนในอัตราต่ำกว่าคำแนะนำ ส่วนฟอสเฟตและโพแทสเซียมในอัตราสูงกว่าคำแนะนำ (ใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดิน) ในอัตรา 0.35 1.05 และ 1.34 ของคำแนะนำ ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ปริมาณธาตุอาหารพืชเฉลี่ยที่ใส่ให้กับข้าวโพดหวานลูกผสมพันธุ์สงขลา 84-1 ตามกรรมวิธี

ปริมาณธาตุอาหารเฉลี่ย (กิโลกรัม N-P₂O₅-K₂O /ไร่)

ใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดิน		ใส่ปุ๋ยตามวิธีเกษตรกร	
ดินเนื้อปานกลาง	ดินเนื้อหยาบ	ดินเนื้อปานกลาง	ดินเนื้อหยาบ
ดินเนื้อละเอียด		ดินเนื้อละเอียด	
20-5-5	30-10-10	10.5-10.5-13.7	10.5-10.5-13.7

หมายเหตุ : ดินเนื้อปานกลาง- ดินเนื้อละเอียด (ดินร่วน ดินร่วนเหนียวปนทราย ดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง ดินเหนียวปนทราย ดินเหนียวปนทรายแป้ง ดินร่วนเหนียว ดินเหนียว ดินเนื้อหยาบ (ดินร่วนปนทรายแป้ง ดินร่วนปนทราย ดินทรายแป้ง ดินทรายปนร่วน ดินทราย)

ลักษณะทางการเกษตรที่สำคัญของข้าวโพดหวาน ผลผลิตน้ำหนักฝักสดทั้งเปลือกและคุณภาพผลผลิต
 ลักษณะทางการเกษตรที่สำคัญของข้าวโพดหวานจากการเปรียบเทียบทางสถิติด้วยวิธี t-test พบว่า ความ
 สูงของต้นข้าวโพดหวานทั้ง 2 กรรมวิธี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ โดยกรรมวิธีใส่ปุ๋ย
 ตามลักษณะเนื้อดินมีค่าเฉลี่ย 197.25 เซนติเมตร และกรรมวิธีเกษตรกร มีค่าเฉลี่ย 193.10 เซนติเมตร ความ
 กว้างของฝักข้าวโพดทั้ง 2 กรรมวิธี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ โดยกรรมวิธีใส่ปุ๋ยตาม
 ลักษณะเนื้อดินมีค่าเฉลี่ย 5.18 เซนติเมตร และกรรมวิธีเกษตรกร มีค่าเฉลี่ย 5.10 เซนติเมตร และความยาวฝัก
 ของข้าวโพดทั้ง 2 กรรมวิธี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ โดยกรรมวิธีใส่ปุ๋ยตามลักษณะ
 เนื้อดินมีค่าเฉลี่ย 18.25 เซนติเมตร และกรรมวิธีเกษตรกร มีค่าเฉลี่ย 17.59 เซนติเมตร การปลูกข้าวโพด
 หวานตามกรรมวิธีใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดิน ให้ผลผลิตน้ำหนักฝักสดทั้งเปลือกเฉลี่ย 2,113 กิโลกรัม/ไร่/ปี
 ซึ่งสูงกว่าการใส่ปุ๋ยตามวิธีเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ให้ผลผลิตน้ำหนักฝักสดทั้งเปลือกเฉลี่ย
 1,959 กิโลกรัม/ไร่/ปี (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ความสูงต้น ความกว้างฝัก ความยาวฝัก และผลผลิตน้ำหนักฝักสดทั้งเปลือกเฉลี่ยข้าวโพดหวาน
 ลูกผสมพันธุ์สงขลา 84-1 ในพื้นที่จังหวัดตรังจำนวน 10 แปลง ปี 2561-2564

กรรมวิธี	ใส่ปุ๋ยตามลักษณะ เนื้อดิน	ใส่ปุ๋ยตามเกษตรกร	T-Test
ความสูงของต้นข้าวโพดหวานเฉลี่ย (เซนติเมตร)	197.25	193.10	2.93**
ความกว้างของฝักเฉลี่ย (เซนติเมตร)	5.18	5.10	2.53**
ความยาวของฝักเฉลี่ย (เซนติเมตร)	18.25	17.59	3.61**
ผลผลิตน้ำหนักรวมฝักสดทั้งเปลือกเฉลี่ย (กิโลกรัม/ไร่)	2,113	1,959	5.59**

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 (t 0.01,9 = 3.25)

ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

การทดสอบเทคโนโลยีการจัดการธาตุอาหารพืชที่เหมาะสมสำหรับข้าวโพดหวานลูกผสมพันธุ์สงขลา 84-1 ใน
 พื้นที่จังหวัดตรัง ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ พบว่า การปลูกข้าวโพดหวานกรรมวิธีใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดิน
 ทำให้เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ย 31,695 บาท/ไร่/ปี มีรายได้สุทธิเฉลี่ย 24,415 บาท/ไร่/ปี มีค่าอัตราส่วนรายได้
 ต่อการลงทุน (BCR) เฉลี่ย 4.39 ซึ่งสูงกว่าการปลูกข้าวโพดหวานโดยกรรมวิธีใส่ปุ๋ยตามวิธีเกษตรกร มีรายได้
 เฉลี่ย 29,459 บาท/ไร่/ปี มีรายได้สุทธิเฉลี่ย 21,967 บาท/ไร่/ปี มีค่าอัตราส่วนรายได้ต่อการลงทุน
 (BCR) เฉลี่ย 3.94 ในขณะที่ต้นทุนการผลิตของวิธีใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดินต่ำกว่าวิธีใส่ปุ๋ยตามวิธีเกษตรกร
 212 บาท/ไร่/ปี โดยมีต้นทุนผันแปรเฉลี่ย 7,280 และ 7,492 บาท/ไร่/ปี ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ผลผลิตน้ำหนักรวมฝักสดทั้งเปลือกเฉลี่ยข้าวโพดหวานลูกผสมพันธุ์สงขลา 84-1 และผลตอบแทนทาง
 เศรษฐกิจเฉลี่ย ปี 2561-2564

ปี	ผลผลิตน้ำหนักรวมฝักสดทั้งเปลือก (กิโลกรัม/ไร่)		รายได้ (บาท/ไร่)		ต้นทุนผันแปร (บาท/ไร่)		รายได้สุทธิ (บาท/ไร่)		อัตราส่วนรายได้ต่อการ ลงทุน	
	แนะนำ	เกษตรกร	แนะนำ	เกษตรกร	แนะนำ	เกษตรกร	แนะนำ	เกษตรกร	แนะนำ	เกษตรกร
2561	2,188	2,123	32,825	31,845	6,972	6,960	25,853	24,885	4.70	4.60
2562	1,816	1,799	27,243	26,991	7,649	7,680	19,594	19,311	3.60	3.50
2563	2,200	1,950	33,006	29,556	7,249	7,664	25,757	21,892	4.55	3.86
2564	2,247	1,963	33,705	29,442	7,249	7,664	26,456	21,778	4.70	3.80
เฉลี่ย	2,113	1,959	31,695	29,459	7,280	7,492	24,415	21,967	4.39	3.94

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

การจัดการธาตุอาหารเพื่อการผลิตข้าวโพดหวานลูกผสมพันธุ์สงขลา 84-1 เป็นการผลิตที่มีกำไรทั้ง 2 กรรมวิธี แต่การใช้เทคโนโลยีการใส่ปุ๋ยตามลักษณะเนื้อดินเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการผลิตข้าวโพดหวานพันธุ์ลูกผสมสงขลา 84-1 จะทำให้เกษตรกรได้ผลผลิตน้ำหนักฝักสดทั้งเปลือกเฉลี่ย 2,113 กิโลกรัม/ไร่ สูงกว่าวิธีเกษตรกร 154 กิโลกรัม/ไร่ หรือสูงกว่าร้อยละ 7.86 ต้นทุน 7,280 บาท/ไร่ ต่ำกว่าวิธีเกษตรกร 212 บาท/ไร่/ปี รายได้สุทธิ 24,415 บาท/ไร่ สูงกว่าวิธีเกษตรกรที่มีรายได้สุทธิ 21,967 บาท/ไร่ หรือสูงกว่าร้อยละ 11.14 มีอัตราผลตอบแทนต่อการลงทุน เท่ากับ 4.39 หรือสูงกว่าวิธีเกษตรกร 0.45

เอกสารอ้างอิง

ฉลอง เกิดศรี สรายุทธ ช่างพิมพ์ พวงผกา เกียรติขวัญบุตร อุไรวรรณ สุกดั่ง และเฟื่อง วุ่นชีว. 2556.

พัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีด้านพันธุ์ข้าวโพดหวานลูกผสมพันธุ์ใหม่ที่เหมาะสมกับพื้นที่นาภาคใต้ ตอนล่าง. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทางวิชาการ ประจำปี 2556. วันที่ 21-22 มีนาคม 2556 ณ ห้องประชุมตลาดกลางยางพารา จังหวัดสงขลา. สงขลา.

ยงยุทธ โอสภสภา. 2528. หลักการผลิตและการใช้ปุ๋ย. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพมหานคร. 274 หน้า.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2563. ข้าวโพดหวาน: เนื้อที่เพาะปลูก เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ รายภาค และรายจังหวัด ปี 2563. สืบค้นจาก: <https://www.oae.go.th/assets/portals/1/files/production/vegetable/sweetcorn/2-63.pdf> [22 มิถุนายน 2565].



บทความทั่วไป

กาแฟชายแดนใต้พืชผสมผสานชนิดใหม่สู่รายได้ที่ยั่งยืน

การปลูกกาแฟในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

กาแฟเป็นพืชที่มีถิ่นกำเนิดบริเวณทวีปแอฟริกา ช่วงต้นนั้นกาแฟเป็นพืชป่าจนกระทั่งได้ถูกนำมาปลูกในดินแดนอาระเบีย ก่อนจะแพร่หลายไปยังภูมิภาคอื่นๆ ของโลก เช่น ละตินอเมริกา อินเดีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น สายพันธุ์กาแฟนั้นมีอยู่มากมายหลากหลาย ความเป็นมาของกาแฟในประเทศไทยนั้นมีต้นกำเนิดจากที่คนไทยมุสลิมคนหนึ่งชื่อนายตีหมุน ซึ่งตามหนังสือหรือเว็บไซต์ต่างๆ ได้เล่าไว้ดังนี้ นายตีหมุนได้มีโอกาสไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองมักกะห์ ประเทศซาอุดีอาระเบียได้นำเมล็ดพันธุ์กาแฟมาเพาะปลูกที่บ้านคือ ตำบลบ้านโหนด อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลาในปี พ.ศ. 2447 กาแฟที่นำมาปรากฏว่าเป็นพันธุ์โรบัสตาการปลูกได้ผลดีพอสมควรจากนั้นจึงได้มีการขยายพันธุ์และมีการส่งเสริมการปลูกกาแฟพันธุ์โรบัสตานั้นออกไปอย่างกว้างขวางในภาคใต้ของประเทศไทย

การวิจัยการปลูกกาแฟในระบบผสมผสาน

การปลูกกาแฟในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างแม้เป็นพืชเก่าที่มีการปลูกดั้งเดิมและได้สูญหายไปมากกว่า 50 ปี ทำให้หลายคนลืมเลือน แต่ปัจจุบันหลังจากราคาพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา และปาล์มน้ำมัน ราคาตกลง จึงมีเกษตรกรหลายรายเลือกพืชชนิดใหม่มาปลูก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการปลูกร่วมกับพืชเศรษฐกิจหรือการปลูกแบบผสมผสานร่วมกับยางพารา หรือไม้ผลชนิดต่างๆ ซึ่งทางนักวิจัยเล็งเห็นว่าการปลูกร่วมกับพืชเศรษฐกิจนั้นควรเป็นไปตามหลักวิชาการ เพื่อให้พืชที่ปลูกร่วมสามารถให้ผลผลิตในปริมาณที่เหมาะสม ประกอบกับในปัจจุบันหน่วยงานทางภาครัฐ โดยเฉพาะการยางแห่งประเทศไทยได้อนุญาตให้มีการขออนุญาตปลูกทดแทนประเภทที่ 5 การปลูกแทนแบบผสมผสาน จึงมีเกษตรกรหลายรายปลูกกาแฟร่วมยางพาราในระบบผสมผสาน โดยใช้พันธุ์กาแฟโรบัสตา เป็นพันธุ์ที่มีลักษณะต้นเป็นทรงพุ่มใหญ่ ใบใหญ่สีเขียวแต่ไม่มัน มีกิ่งก้านมาก ดอกออกเป็นช่อ มีกลิ่นหอมมาก ผลกลม เมล็ดเล็ก ระยะเวลาออกดอกจนถึงผลแก่ประมาณ 9-11 เดือน เหมาะสมสำหรับภาคใต้ตอนล่างโดยทั่วไป ส่วนกาแฟสายพันธุ์อาราบิก้าเป็นพันธุ์ที่มีทรงพุ่มขนาดเล็กกิ่งยาว ใบขนาดเล็กเป็นมัน ดอกออกเป็นช่อมีกลิ่นหอมคล้ายดอกมะลิป่า ลักษณะผลค่อนข้างแบน เมล็ดเล็ก ระยะเวลาจากออกดอกถึงผลแก่ ประมาณ 6-9 เดือน ไม่เหมาะนำมาปลูกในภาคใต้ตอนล่างยกเว้นบริเวณอำเภอธารโต จังหวัดยะลา เพราะมีความสูงจากระดับน้ำทะเลมากกว่า 500 เมตร และมีอุณหภูมิ 20-25 องศาเซลเซียส และเนื่องจากสภาพอากาศทางภาคใต้มีความชื้นสูงจึงมีความเสี่ยงที่ต่อเกิดโรคราสนิมซึ่งเป็นโรคที่สำคัญของกาแฟพันธุ์อาราบิก้า จากการสำรวจการปลูกในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง พบว่า แปลงปลูกกาแฟในปัจจุบันส่วนมากปลูกมีการร่วมยางพาราและไม้ผล โดยเฉพาะการปลูกเสริมในแปลงยางพาราในระบบ 3x7 เมตร (ระยะตามคำแนะนำการยางแห่งประเทศไทย) โดยปลูกระหว่างแถวยางพารา ใช้ระยะห่างจากต้นยางพาราเพียง 3.5 เมตร ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จต้นกาแฟโตช้า และให้ผลผลิตน้อย นักวิจัยจึงได้วิจัยแนวทางการปลูกกาแฟร่วมพืชเศรษฐกิจแบบต่างๆ

วิธีการปลูกกาแฟแบบผสมผสาน

แบบที่ 1 การปลูกกาแฟร่วมยางพาราโดยเริ่มปลูกใหม่พร้อมกัน โดยใช้ระยะปลูกยางพารา 3x12 เมตรและปลูกกาแฟระหว่างแถวยางพารา 1-3 แถว ใช้ระยะปลูก 3x3 เมตร หลังจากดำเนินการปลูก 2 ปี พบว่า ดินกาแฟมีการเจริญเติบโตดี ไม่มีความแตกต่าง เนื่องจากระบบรากของยางพารายังไม่ส่งผลกระทบต่อระบบรากของดินกาแฟ จึงทำให้กาแฟเจริญเติบโตดี และคาดว่าจะเริ่มให้ผลผลิตในปีที่ 3



รูปที่ 1 การปลูกกาแฟระหว่างแถวยางพารา 1 แถว



รูปที่ 2 การปลูกกาแฟระหว่างแถวยางพารา 2 แถว



รูปที่ 3 การปลูกกาแฟระหว่างแถวยางพารา 3 แถว

วิธีการปลูกกาแฟแบบผสมผสาน

แบบที่ 2 การปลูกกาแฟร่วมยางพาราที่ให้ผลผลิตแล้ว มีอายุมากกว่า 10 ปี โดยตัดแถวยางพาราออก 1 แถว ทำให้ยางพารามีระยะปลูก 3x14 เมตร และปลูกต้นกาแฟ 1-3 แถว โดยมีระยะห่างระหว่างต้นกาแฟ 3 เมตร พบว่า ต้นกาแฟที่อยู่ใกล้ต้นยางพาราน้อยกว่า 6 เมตร แสดงอาการขาดธาตุอาหารอย่างชัดเจนส่วนต้นกาแฟที่มีระยะห่างจากต้นกาแฟมากกว่า 6 เมตร ต้นกาแฟเจริญเติบโตได้ดี



รูปที่ 4 การปลูกกาแฟร่วมยางพาราที่ให้ผลผลิตแล้ว มีอายุมากกว่า 10 ปี

แบบที่ 3 การปลูกกาแฟร่วมไม้ผลแบบสวนผสม โดยปลูกระหว่างไม้ผล และมีระยะระหว่างต้นกาแฟ 3 เมตร พบว่า ต้นกาแฟมีการเจริญเติบโตที่ดีมากไม่มีผลกระทบต่อการรบกวนของระบบรากของไม้ผล แต่เมื่อต้นกาแฟอายุ 2 ปี อาจมีผลกระทบจากปริมาณแสงที่ไม่เพียงพอบ้าง



รูปที่ 5 การปลูกกาแฟร่วมไม้ผลแบบสวนผสม โดยปลูกระหว่างไม้ผล

คำแนะนำในการปลูกกาแฟ

การปลูกกาแฟโรบัสตาเป็นพืชร่วมยางพารา หรือ ระบบปลูกพืชแบบผสมผสาน นั้นสามารถปลูกได้ดีในแปลงยางพาราที่ขยายขนาดระยะปลูกแล้ว และสามารถปลูกร่วมในแปลงผลไม้ได้ ในช่วงแรกของการเจริญเติบโตกาแฟโรบัสตาต้องการพืชพี่เลี้ยงเพื่อเป็นร่มเมื่อต้นกาแฟโตขึ้น มีความต้องการแสงเพิ่มขึ้นเช่นกัน พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกกาแฟ ต้องเป็นพื้นที่ๆ ไม่มีน้ำท่วมขัง เนื่องจากโดยกาแฟไม่ทนต่อน้ำท่วมขังและในสภาพดินทราย



นักวิจัยชวนแปลง

นางสาวอาชัญณ ดือราแม

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนราธิวาส



หากพูดถึงสุโขโกล-ลก คนส่วนใหญ่ต้องถึงเมืองชายแดนที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างมาเลเซีย แต่จะมีสักกี่คนที่จะทราบว่ามีแปลงเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรอง Organic Thailand และเมื่อกล่าวถึงเกษตรอินทรีย์ เชื่อได้อีกว่าผู้คนจะนึกถึงสินค้าเกษตรที่มีราคาสูง ปลอดภัย และดีต่อสุขภาพ แต่มีความยุ่งยากในการผลิตกว่าการทำเกษตรแบบอื่นๆ

วันนี้ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนราธิวาส หรือ ศวพ.นราธิวาส จะนำท่านผู้อ่านมาพบกับเกษตรกรผู้ที่ทำให้เห็นว่าเกษตรอินทรีย์เป็นเรื่องง่าย จนสามารถคว้ารางวัลสูงสุดระดับประเทศมาแล้ว นั่นคือ คุณเมธี บุญรักษา เกษตรกรผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ อำเภอสุโขโกลลก จังหวัดนราธิวาส ผู้ได้รับคัดเลือกเกษตรกรดีเด่น สาขาเกษตรอินทรีย์ ประจำปี 2563 และเข้ารับพระราชทานโล่รางวัลเบื้องหน้าพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประจำปี 2565 วันที่ 22 เมษายน ที่ผ่านมานี้ หอประชุมอาคารชูชาติ กำภูกรมชลประทาน จังหวัดนนทบุรี ดังนั้น ศวพ.นราธิวาสอยากแบ่งปันแนวคิดของคุณเมธีเกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ ผ่านการสรุปบทสัมภาษณ์นี้

คุณเมธี บุญรักษา อดีตวิศวกรช่างยนต์ ชำนาญการด้านเครื่องกลหนัก ที่ทำงานอยู่ประเทศมาเลเซีย เล่าว่า ตนเองต้องการย้ายกลับมาอยู่กับครอบครัว จึงเริ่มหาอาชีพอื่นในบ้านเกิด ประกอบกับมีที่ดินมรดกจำนวน 10 ไร่ ในพื้นที่อำเภอสุโขโกลลก จึงมีแนวคิดอยากทำการเกษตรจากการเรียนรู้ผ่านหนังสือ แม้เริ่มแรกจะไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากไม่มีความรู้ ประสบการณ์ และเวลาในการดูแล จากนั้นเริ่มสนใจและศึกษาการทำเกษตรแบบธรรมชาติ และทฤษฎีการพัฒนาฟื้นฟูป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริอย่างจริงจัง ด้วยการปลูกป่าเลียนแบบธรรมชาติโดยปลูกป่า 3 อย่างประโยชน์ 4 อย่าง การปลูกพืช 5 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 พืชเรือนยอด คือยางนา สะเดา ระดับที่ 2 ลองกอง มังคุด ระดับที่ 3 สละอินโด ระดับที่ 4 พริกไทย และระดับที่ 5 กระชาย นอกจากนี้มีการทำเล้าเปิด ไล่เลี้ยงภายในแปลง และเลี้ยงชันโรง เพื่อช่วยผสมเกสรให้กับไม้ผล ส่วนจุดเริ่มต้นในการขอการรับรองเกษตรอินทรีย์นั้น มาจากการลงพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ ศวพ.นราธิวาส และชักชวนให้ตนยื่นขอการรับรอง แม้ตอนแรกตนจะกังวลเรื่องขั้นตอนและค่าใช้จ่าย แต่เมื่อเข้าสู่กระบวนการขอการรับรองแล้วไม่ยากอย่างที่คิด ประกอบกับสภาพพื้นที่ของแปลงที่ทำเกษตรธรรมชาติมาก่อนเหลือเพียงการปรับในการจัดการแปลงให้เป็นไปตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกษ.9000) เพิ่มกันชนของแปลงในด้านต่างๆ ทั้งนี้ การขอการรับรองยังไม่เสียค่าใช้จ่ายด้วย โดยแปลงนี้ได้รับการรับรอง Organic Thailand เมื่อ..... สำหรับการตลาดนั้นจะเน้นขายออนไลน์ มีการประชาสัมพันธ์เรื่องราว (story) และการ

สร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ซึ่งเท่านี้ผลผลิตก็มีไม่เพียงพอต่อการจำหน่ายแล้ว ปัจจุบันผลผลิตหลักของแปลง คือ ลองกอง มังคุด และสละอินโด ซึ่งลองกอง ถือเป็นพระเอกของสวน เพราะเป็นลองกองอินทรีย์ที่เป็น GI (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication ; GI) แห่งเดียวในประเทศไทย สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการทำเกษตรอินทรีย์ ตอนแรกอาจมีปัญหาเรื่องการตลาด และการจัดการศัตรูพืชอยู่บ้าง แต่ตอนนี้แทบไม่มีแล้ว



- เมื่อท่านอ่านมาถึงจุดนี้แล้วสนใจอยากทำเกษตรอินทรีย์แบบคุณเมธีบ้าง จึงขอสรุปหลักการทำเกษตรอินทรีย์ตามมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง เกษตรอินทรีย์ : การผลิต การแปรรูป การแสดงฉลาก และการจำหน่ายผลิตผลและผลิตภัณฑ์อินทรีย์ (มกษ.9000-2564) ซึ่งขอล่าวถึงด้านพืชเท่านั้น ดังนี้
1. บำรุงรักษาและเพิ่มระดับของสิ่งมีชีวิตในดินและความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติ
 2. การเลือกสายพันธุ์สัตว์ให้คำนึงถึงความหลากหลายทางพันธุกรรม การปรับตัวให้เข้ากับสภาพท้องถิ่น ความต้านทานต่อโรค
 3. การผลิตพืชอินทรีย์ให้เป็นการผสมพันธุ์ตามธรรมชาติ
 4. การปรับตัวให้เข้ากับสภาพท้องถิ่นความต้านทานต่อโรค
 5. เลือกชนิดพันธุ์ที่ต้านทานต่อศัตรูพืชและโรค
 6. จำกัดการใช้ทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไปไม่สามารถหมุนเวียนกลับมาได้

หากท่านสนใจสามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่http://ebook.acfs.go.th/Book_view/293 และท่านสามารถยื่นขอการรับรองเกษตรอินทรีย์ Organic Thailand ตาม มกษ. 9000 – 2564 หากเป็นเกษตรกรในพื้นที่อำเภอเมืองนราธิวาส เจาะไอร่อง ตากใบ สุคีริน แวง สุโหงโกล-ลก และ สุโหงปาดี จังหวัดนราธิวาส สามารถยื่นได้ที่ศูนย์วิจัยพัฒนาการเกษตรนราธิวาส ตำบลปะลู่ อำเภอ สุโหงปาดี จังหวัดนราธิวาส หมายเลขโทรศัพท์ 073651397 สำหรับเกษตรกรในพื้นที่อื่นๆสามารถยื่นขอการรับรองที่ ศวพ.ใกล้เคียงของท่าน หรืออาจจะยื่นผ่านสำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่ได้เช่นเดียวกันก่อนที่จะจบบทความนี้ คุณเมธีได้กล่าวชักชวนผู้ที่สนใจทำเกษตรอินทรีย์ให้ไปดูสถานที่จริง (ตาม QR-code ข้างล่าง) เพื่อช่วยกันเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพราะนอกจากจะดีต่อผู้บริโภคแล้วยังส่งผลดีต่อสุขภาพผู้ผลิตอีกด้วยอย่ารอช้ารีบทำเริ่มต้นทำเกษตรอินทรีย์กันดีกว่าค่ะ สุดท้ายนี้หากท่านมีโอกาสมาสุโหงโกล-ลก ให้แปลงเกษตรอินทรีย์เป็นอีกหนึ่งจุดแวะของท่านค่ะ



คลินิกโรคและแมลง

โรคและแมลงสำคัญของทุเรียน



นางสาวชญาพรเทพดนตรี นักวิชาการเกษตร
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรศรีสะเกษ

ความสำคัญของโรคและแมลงความเสียหาย

ทุเรียนเป็นไม้ผลที่ได้รับความนิยมจากคนในประเทศ และต่างประเทศ เป็นผลไม้ที่ใครได้ลิ้มลองจะต้องติดใจรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ อีกทั้งยังได้รับการยกย่องให้เป็นราชาแห่งผลไม้ไทยหากจะกล่าวถึงทุเรียนกว่าจะได้ผลผลิตที่มีคุณภาพต้องผ่านการดูแลอย่างพิถีพิถัน เนื่องจากทุเรียนเป็นพืชที่ต้องใช้ความละเอียด เกษตรกรจะต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ ตั้งแต่การเริ่มปลูกจนถึงมีผลผลิต

ดังนั้นปัจจัยสำคัญที่มีผลกับการผลิตทุเรียนนอกจากการดูแลการจัดการสภาพแวดล้อม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือโรคและแมลงสำคัญในทุเรียน เกษตรกรจะต้องมีความรู้และสามารถควบคุมการระบาดของภายในแปลงได้ทันท่วงทีเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย และผลผลิตมีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด

วันนี้เรามาทำความรู้จัก “โรคและแมลง สำคัญในทุเรียน” กันเถอะ

ทุเรียนโรครากเน่าและโคนเน่าทุเรียน
(Phytophthora Root and Foot Rot)
เชื้อสาเหตุโรค *Phytophthora palmivora*



ภาพที่ 1 ลักษณะต้นทุเรียนที่โดนโรครากเน่าและโคนเน่าเข้าทำลาย

ความสำคัญ

โรครากเน่าและโคนเน่าทุเรียนเป็นโรคที่สำคัญมากเนื่องจาก เชื้อสาเหตุของโรคสามารถเข้าทำลายได้ทุกส่วนของต้นทุเรียน ได้แก่ ส่วนราก ลำต้น กิ่ง ใบ และผล โดยการแพร่ระบาดได้ทั้งในน้ำและอากาศ อีกทั้งยังเป็นสาเหตุสำคัญทำให้ทุเรียนยืนต้นตายได้อีกด้วย พบการระบาดได้ทุกพื้นที่ของประเทศ

ลักษณะอาการ

อาการที่ราก เริ่มแรกจะเห็นใบที่ปลายกิ่งมีสีซีดไม่เป็นมันเงา เหี่ยวลู่ลง เมื่ออาการรุนแรงมากขึ้น ใบจะเหลือง และหลุดร่วง หากขุดดูบริเวณรากจะพบรากฝอยแสดงอาการเน่ามีลักษณะเปลือกอ่อน เปื่อยยุ่ยเป็นสีน้ำตาล เมื่อโรครุนแรงอาการเน่าจะลามไปยังรากแขนงและโคนต้น ทำให้ต้นทุเรียนโทรมและยืนต้นตาย

อาการที่กิ่งและที่ลำต้นหรือโคนต้น ระยะแรกจะเห็นทุเรียนแสดงอาการใบเหลืองเป็นบางกิ่งสังเกตเห็นคล้ายคราบน้ำบนผิวเปลือกของกิ่งหรือต้นในช่วงเช้าที่มีอากาศชื้นอาจเห็นเป็นหยดของเหลวสีน้ำตาลแดงซึมออกมา จากบริเวณแผล และจะค่อย ๆ แห้งไปในช่วงที่มีแดดจัดทำให้เห็นเป็นคราบเมื่อใช้มีดถากบริเวณคราบนั้น จะพบเนื้อเยื่อเปลือกและเนื้อไม้เป็นแผลสีน้ำตาล ถ้าแผลขยายใหญ่ลุกลามจนรอบโคนต้นจะทำให้ทุเรียนใบร่วงจนหมดต้นและยืนต้นแห้งตาย ต้นทุเรียนที่ถูกทำลายมักพบรูปทรงตามโคนต้นและกิ่ง ซึ่งเป็นการเข้าทำลายของมอด และมอดจะนำเชื้อสาเหตุของโรครากเน่าโคนเน่าแพร่กระจายไปยังส่วนอื่นของต้นทุเรียน

อาการที่ใบ ใบอ่อนแสดงอาการเหี่ยว สีเหลืองบริเวณแผล มีลักษณะดำน้ำ สีน้ำตาลอ่อน และเปลี่ยนเป็นสีดำตายนิ่งคล้ายน้ำร้อนลวกเส้นใบมีสีน้ำตาลเกิดอาการไหม้แห้งคาต้นอย่างรวดเร็วแล้วค่อย ๆ ร่วงไปพบมากช่วงฝนตกหนักต่อเนื่องหลายวัน

การแพร่ระบาด

เชื้อราแพร่กระจายในอากาศโดยลมไปตามน้ำและฝน เนื่องจากเชื้อราสร้างสปอร์ที่สามารถเคลื่อนที่ไปตามน้ำได้เรียกว่า zoospore และสร้างสปอร์ที่สามารถพักตัวอยู่ในดินได้เป็นเวลานานเรียกว่า chlamydospore เมื่อมีสภาวะแวดล้อมเหมาะสมก็สามารถงอกเส้นใยเข้าทำลายพืชได้สภาวะที่เหมาะสมที่เชื้อราแพร่ระบาดได้ดีในช่วงที่มีฝนตกชุก และความชื้นสูง

การป้องกันกำจัด

1. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี ไม่ควรมีน้ำท่วมขัง หากมีน้ำท่วมขังควรระบายออก
2. ปรับปรุงดิน โดยใส่ปุ๋ยคอกปุ๋ยหมัก และปรับสภาพดินให้มีค่าความเป็นกรดต่างของดินประมาณ 6.5 กรณีน ดินที่เป็นกรดจัด ให้ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ อัตรา 100-200 กิโลกรัม/ไร่
3. ต้นทุเรียนที่เป็นโรครุนแรงมากหรือยืนต้นแห้งตาย ควรขุดออกแล้วนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วตากดินไว้ระยะหนึ่งจึงปลูกทดแทน
4. ตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบส่วนของใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูกแล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล (metalaxyl) 25% WP อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม (fosetyl-aluminium) 80% WP อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ให้ทั่วทรงพุ่ม
5. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง
6. เมื่อพบอาการโรคบนกิ่งหรือที่โคนต้นถากหรือขูดผิวเปลือกบริเวณที่เป็นโรคออกแล้วทาแผลด้วยฟอสอีทิลอะลูมิเนียม (fosetyl-aluminium) 80% WP อัตรา 80-100 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล (metalaxyl) 25% WP อัตรา 50-60 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร ทุก 7 วัน จนกว่าแผลจะแห้ง

7. การควบคุมปริมาณเชื้อในดิน โดยใช้เชื้อราปฏิปักษ์ Trichoderma ที่มีส่วนผสมดังนี้ เชื้อรา Trichoderma + ราข้าว + ปุ๋ยคอก 1:4:10 โดยน้ำหนัก ในอัตรา 50 กรัมต่อตารางเมตร คลุกเคล้าส่วนผสมให้เข้ากันแล้วนำส่วนผสมของเชื้อราดังกล่าวโรยลงดินในพื้นที่รัศมีทรงพุ่มหรือใช้รองกันหลุมก่อนปลูก

โรคใบติดทุเรียนหรือใบไหม้

(Rhizoctonia Leaf Fall/Leaf Blight)

เชื้อสาเหตุโรค

เชื้อรา Rhizoctonia solani



ภาพที่ 2 ลักษณะอาการของโรคใบติดทุเรียนหรือใบไหม้

ความสำคัญ

พบได้ทั่วไปในแปลงปลูกทุเรียนที่มีความชื้นสูง เกิดกับทุเรียนที่มีความสมบูรณ์สูง ทรงพุ่มหนา พบมากกับพันธุ์ชะนีและหมอนทอง ลักษณะอาการเริ่มแรกพบแผลคล้ายถูกน้ำร้อนลวกบนใบ ต่อมาแผลขยายตัวและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ขนาดและรูปร่างไม่แน่นอน จากนั้นลุกลามไปยังใบปกติข้างเคียง ถ้ามีความชื้นสูงเชื้อราสาเหตุโรคจะสร้างเส้นใยมีลักษณะคล้ายใยแมงมุมยึดใบให้ติดกันใบที่เป็นโรคจะแห้งติดอยู่กับกิ่ง ก่อนหลุดร่วงไปสัมผัสกับใบที่อยู่ด้านล่าง โรคจะลุกลามทำให้ใบไหม้เห็นเป็นหย่อม ๆ อาการไหม้อาจจะเกิดที่บริเวณขอบใบด้านปลายใบ กลางใบหรือทั้งใบ ใบแห้งติดกันเป็นกระจุกแขวนค้างตามกิ่ง ต่อมาใบจะร่วงจนเหลือแต่กิ่งและกิ่งแห้งในที่สุดทำให้ต้นเสียรูปทรง

การแพร่ระบาด

เชื้อราแพร่กระจายจากใบที่เป็นโรคร่วงหล่นไปค้างอยู่กับใบอ่อนที่อยู่ถัดลงมา และบริเวณโคนต้น เชื้อราสามารถพักตัวอยู่ในดินได้เป็นเวลานาน โดยเฉพาะอาศัยในเศษซากพืช แพร่ระบาดเข้าทำลายพืชได้ในระยะใบอ่อน ช่วงฤดูฝนที่มีความชื้นสูง อากาศร้อนและหนาวในเวลากลางคืน

การป้องกันกำจัด

1. ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่งเพื่อรับแสงแดดได้ทั่วถึง โดยเฉพาะใบที่อยู่ด้านล่างและกำจัดวัชพืชในแปลงปลูกเพื่อลดความชื้นสะสมใต้ทรงพุ่ม
2. ในพื้นที่ปลูกที่มีความชื้นสูงและมีการระบาดของโรคเป็นประจำไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีปุ๋ยไนโตรเจนสูง เพื่อลดการแตกใบใหม่
3. หมั่นสำรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอหากพบการระบาดของโรคตัดส่วนที่เป็นโรคและเก็บเศษพืชที่เป็นโรคและใบที่ร่วงหล่น นำไปทำลายนอกแปลงปลูกและพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เฮกซะโคนาโซล (hexaconazole) 5% SC อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ออกซิคลอไรด์ (copperoxychloride) 85% WP อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7-10 วัน โดยพ่นที่ใบทั่วทั้งต้น

หนอนเจาะเมล็ดทุเรียน (durian seed borer)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Mudaria luteileprosa Holloway

ชื่ออื่น หนอนใต้ หนอนรู หนอนมาเลย์

ความสำคัญ

หนอนเจาะเมล็ดทุเรียนเป็นแมลงศัตรูที่มีความสำคัญและทำความเสียหายต่อผลผลิตทุเรียนมาก สันนิษฐานว่าหนอนชนิดนี้มีถิ่นกำเนิดอยู่ไปประเทศมาเลเซียแล้วระบาดเข้ามาทางภาคใต้ของประเทศไทย เกษตรกรนำเมล็ดทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองมาใช้เป็นต้นตอ เนื่องจากต้นกล้าที่แข็งแรง เจริญเติบโตได้รวดเร็ว และมีความทนทานต่อโรคสูง จึงอาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการระบาดของหนอนเจาะเมล็ดทุเรียนอย่างรวดเร็ว

ลักษณะการเข้าทำลาย

ตัวเต็มวัยวางไข่ไว้บนผลทุเรียนใกล้ๆกับขั้วเมื่อหนอนฟักเป็นตัวก็จะไชเข้าไปกัดกินในเมล็ดทุเรียน ส่วนใหญ่จะไชในระยะเมล็ดแข็งแล้ว

การป้องกันกำจัด

1. เกษตรกรไม่ควรขนย้ายเมล็ดทุเรียนจากที่อื่นเข้ามาในแหล่งปลูก ถ้ามีความจำเป็นควรทำการคัดเลือกเมล็ดอย่างระมัดระวัง หรือแช่เมล็ดด้วยสารฆ่าแมลง เช่น malathion อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ carbaryl อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ก่อนทำการขนย้ายจะช่วยกำจัดหนอนได้

2. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน โดยการพ่นสารฆ่าแมลง cypermethrin/phosalone อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ห่างกันครั้งละ 1 สัปดาห์เริ่มเมื่อผลอายุ 6 สัปดาห์และห่อด้วยถุงพลาสติกขาวขุ่น ขนาด 40x75 เซนติเมตร เจาะมุมก้นถุงเพื่อระบายน้ำเมื่อผลอายุ 10 สัปดาห์ โดยเลือกห่อเฉพาะผลที่มีขนาดและรูปทรงได้มาตรฐาน

ที่มาข้อมูล :

เอกสารวิชาการ โรคทุเรียน สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร ปีงบประมาณ 2562 , เอกสารวิชาการแมลงศัตรู ไม้ผล กลุ่มบริหารศัตรูพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

แหล่งที่มาของภาพ :

<https://www.opsmoac.go.th/sisaket-warning-preview-431291791411>

ข่าวใต้เกษตร

ศพ.รือเสาะ

วันถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเริ่มต้นฤดูกาลผลิตใหม่ (Fied day)



ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรรือเสาะ ได้รับเชิญจากสำนักงานเกษตรอำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส ร่วมจัดกิจกรรมนิทรรศการวันถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเริ่มต้นฤดูกาลผลิตใหม่ (Fied day) ณ ศูนย์เรียนรู้กาแฟอาราบิก้าไร้แสนสุข ตำบลตันหยงมัส อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส มีผู้เข้าร่วมงานจำนวน 30 ราย ภายในงานมีการจัดฐานเรียนรู้ทั้งหมด 6 ฐาน โดยทางศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรรือเสาะ จะจัดอยู่ฐานที่ 5 เป็นฐานการผลิตทุเรียนตามมาตรฐาน GAP และร่วมเวทีเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับเกษตรอำเภอระแงะพร้อมด้วยตัวแทนเกษตรกรในพื้นที่

วัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้เกษตรกรได้เข้ามาเรียนรู้รับทราบเทคโนโลยีการผลิตใหม่ ๆ การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ตลอดจนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเกษตรกรด้วยตนเอง รวมทั้งนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขา ซึ่งเป็นตัวแทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งนี้ทางศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรรือเสาะได้ให้คำแนะนำกับเกษตรกร ที่สนใจในการที่จะผลิตทุเรียนที่มีคุณภาพดีและปลอดภัยตามมาตรฐานที่กำหนดจากการเข้าร่วมจัดกิจกรรมเกษตรกรมีความสนใจซักถาม และขอคำแนะนำที่จะนำไปปรับใช้กับแปลงของตนเองต่อไป หากเกษตรกรท่านใดที่ไม่ได้ไปร่วมงานแต่มีความสนใจในการผลิตทุเรียนตามมาตรฐาน GAP



ช่องทางการติดต่อ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรรือเสาะ
อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส 96150
โทร 073-571190

ศพ.ยะลา

เตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐาน GAP



ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรยะลาจัดอบรมเกษตรกรและเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ในหัวข้อ "เตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐาน GAP " ภายใต้โครงการ "ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและบริโภคผักปลอดภัยในครัวเรือน ตำบลวังพญา" ณ ตำบลวังพญา อำเภอรามัน และตำบลกาลูปัง อำเภอรามัน จ.ยะลา โดยมีเกษตรกรเป้าหมายตำบลละ 40 ราย

ผลจากการอบรมทำให้เกษตรกรมีความรู้และความเข้าใจเพิ่มขึ้นในหลักวิชาการและหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการผลิตพืชให้มีคุณภาพและตรงตามมาตรฐานการขอรับรองการขึ้นทะเบียน GAP ซึ่งจะทำให้ผลผลิตของเกษตรกรมีเครื่องหมายความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและเป็นประโยชน์แก่เกษตรกรและสมาชิกในครัวเรือน ทำให้ผลผลิตเป็นที่ยอมรับและมีรายได้เพิ่มขึ้นเกษตรกรสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์และเหมาะสมกับพื้นที่ของตนเองเพื่อเข้ารับการสมัครขอรับรองการขึ้นทะเบียน GAP ต่อไป



ช่องทางการติดต่อ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000
โทร. 073 - 274451

ศพ.ปัตตานี

การใช้ชีวภัณฑ์(แมลงข้างปีกใส) ควบคุมเพลี้ยแป้งในทุเรียนทรายขาว



จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีทุเรียนที่ได้รับความนิยมและมีชื่อเสียงอย่างมาก คือ ทุเรียนทรายขาว ซึ่งมีรสชาติรสชาดที่กลมกร่อม หวานนุ่ม แป้งน้อย กลิ่นหอมหวาน อร่อยละมุนลิ้น สีสวย สีกอง ได้ธรรมชาติ เป็นการผลิตเน้นการปลูกตามธรรมชาติ ซึ่งบริเวณที่ปลูกเป็นที่เชิงเขาที่มีแร่ธาตุเหมาะสม สภาพอากาศ สิ่งแวดล้อมดีเยี่ยมของป่าเขา จึงทำให้ทุเรียนที่นี่มีรสชาติเนื้อดี เมื่อจัดอันดับโดยนักชิมทุเรียนพบว่าจังหวัดปัตตานี ติด 1 ใน 5 ของทุเรียนคุณภาพในประเทศไทย แต่ปัญหานี้ที่ทำให้การปลูกทุเรียนเกิดปัญหา คือการระบาดของเพลี้ยแป้ง ส่งผลทำให้ราคาผลผลิตตกต่ำลงทางศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรปัตตานีจึงได้เข้าไปช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยการนำชีวภัณฑ์(แมลงข้างปีกใส) ซึ่งเป็นศัตรูธรรมชาติ(ตัวห้ำ) ของเพลี้ยแป้ง ลักษณะการเป็นตัวห้ำในระยะตัวอ่อนจะเข้าทำลายเหยื่อ โดยใช้ปากที่มีเขี้ยวยาวกัดกินแมลงศัตรูพืชที่มีขนาดเล็กและผนังลำตัวที่อ่อนนุ่ม ตัวเต็มวัยกินน้ำหวานและน้ำเป็นอาหาร



การจัดทำกิจกรรมอยู่ภายใต้โครงการวิจัยการขยายผลเทคโนโลยีการใช้ชีวภัณฑ์และปุ๋ยชีวภาพเพื่อการผลิตพืชปลอดภัยและอินทรีย์ ปังบประมาณ ๒๕๖๕ ได้รับมอบหมายจากนางสาวนันท์กาน์ เสนแก้ว ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรปัตตานี ได้มอบหมายให้นางสาวเบญจวรรณ เลาสกุล นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ ดำเนินโครงการฯ ดังต่อไปนี้

1. สำรองแปลง เพื่อประเมินการระบาดของเพลี้ยแป้งก่อน > พบเพลี้ยแป้ง 1-2 จุด ปล่อยแมลงข้างปีกใส 100 ตัว/ไร่ > พบเพลี้ยแป้ง 3 จุด ขึ้นไป ปล่อยแมลงข้างปีกใส 200 - 500 ตัว/ไร่
2. ปล่อยแมลงข้างปีกใสเป็นจุดๆ ให้มีการกระจายคลุมทั่วบริเวณที่มีการระบาดของเพลี้ยแป้ง
3. งดการใช้สารเคมีกำจัดแมลงในแปลงที่ปล่อยแมลงข้างปีกใส
4. ปล่อยแมลงข้างปีกใส ในช่วงเวลาที่มีแสงแดดอ่อนๆ



ดำเนินการปล่อยตั้งแต่ระยะทุเรียนออกดอกจนถึงระยะให้ผลผลิต พบการระบาดของเพลี้ยแป้งลดลงอย่างต่อเนื่อง และเป็นการลดต้นทุนการผลิตโดยไม่ใช้สารเคมีในการควบคุม ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นในผลผลิตและไม่ก่อให้เกิดสารเคมีตกค้างในสิ่งแวดล้อม การใช้ชีวภัณฑ์จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตในสภาวะที่สารเคมีมีราคาสูงขึ้นและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม



ช่องทางการติดต่อ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรปัตตานี
อำเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี 94180
โทร. 073 - 6504400

ศวพ.สงขลา

ฝึกอบรมเกษตรกรในหลักสูตร เทคโนโลยีการผลิตกาแฟคุณภาพ



ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสงขลา โดย นายทนต์ บุรณวัฒน์ นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ จัดฝึกอบรมเกษตรกรในหลักสูตร เทคโนโลยีการผลิตกาแฟคุณภาพ ภายใต้โครงการตำบล บ่มอง บั้งคัง ยั้งยี่น ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปีงบประมาณ 2565 ณ ศาลาเอนกประสงค์ หมู่ 7 บ้านห้วยเต่า ต.คูหา อ.สะบ้าย้อย และ ศาลาเอนกประสงค์ หมู่ 3 ต.เกาะสะบ้า อ.เทพา จังหวัดสงขลา

เพื่อให้เกษตรกรในพื้นที่มีความรู้เรื่องเทคโนโลยีการผลิตกาแฟให้ได้คุณภาพ ซึ่งทำให้เกษตรกรสามารถแปรรูปเบื้องต้น จากผลผลิตกาแฟในแปลงปลูก เพื่อใช้บริโภคในครัวเรือนและทำเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างรายได้ต่อไป



ช่องทางการติดต่อ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสงขลา
ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
โทร. 073 - 6504400 โทรสาร 074-586731
Email: songkhla.doa@gmail.com

ศวพ.นราธิวาส

อบรมเกษตรกรภายใต้โครงการตำบลบ่มอง บั้งคัง ยั้งยี่น ประจำปีงบประมาณ 2565



ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนราธิวาส ลงพื้นที่เพื่อฝึกอบรมภายใต้โครงการตำบลบ่มอง บั้งคัง ยั้งยี่น ประจำปีงบประมาณ 2565 ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ความรับผิดชอบ ประกอบด้วยอำเภอสุไหงปาดี สุไหงโก-ลก สุคริบน แวง เจาะไอร้อง ตากใบ และอำเภอเมืองนราธิวาส ระหว่างวันที่ 26 พฤษภาคม ถึงวันที่ 9 มิถุนายน 2565 โดยเป็นหลักสูตรเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชต่างๆ ได้แก่ กาแฟ ถั่วลิสง พัก ปาล์มน้ำมัน ทุเรียน ข้าวโพดหวาน และเห็ด มีเกษตรกรเข้าร่วมทั้งสิ้น 577 ราย

การอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีภายใต้โครงการดังกล่าวเป็นการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างๆ ของกรมวิชาการเกษตรมาใช้ในการพัฒนาและอำนวยความสะดวกในการแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร เพื่อนำไปสู่การหลุดพ้นจากความเหลื่อมล้ำทางสังคมในทุกมิติให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ



การฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ ได้รับความสนใจจากเกษตรกรในพื้นที่เป็นอย่างดี การดำเนินงานฝึกอบรมในครั้งนี้ถือเป็นหนึ่งในกระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้และขับเคลื่อนงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตรสู่การใช้ประโยชน์ ซึ่งเป็นการตอบเจตกัยบทบาทและภารกิจของศูนย์ด้านการศึกษา วิจัยพัฒนาและทดสอบพืชเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

ช่องทางการติดต่อ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนราธิวาส
ตำบลปะลัฎ อำเภอสูไหงปาดี จังหวัดนราธิวาส 96140
โทร. 073 - 651397

ศวพ.พัทลุง

ฝึกอบรม สารวัตรเกษตรอาสา



ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพัทลุงจัดฝึกอบรม สารวัตรเกษตรอาสา เพื่อให้ความรู้การเลือกซื้อปุ๋ย วัตถุอันตราย และเมล็ดพันธุ์พืช รวมทั้งให้เกษตรกรสามารถแจ้งเบาะแสการขายแบบรวดเร็ว ไม่มีใบอนุญาตขาย เพื่อให้หน่วยงานได้ดำเนินการกับบุคคล หรือผู้ขายในลำดับต่อไป

นางสุนันทา ชะเลิศเพชร เจ้าหน้าที่งานการเกษตรชำนาญงาน นางสาววิพร บวชชี นักวิชาการเกษตร และนายสุภัทร พรหมสังคหะเป็นวิทยากรให้ความรู้ในการอบรม โดยมีเกษตรกรเข้าร่วม จำนวน 30 ราย ณ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพสินค้าเกษตรป่าพะยอม หมู่ที่13 ตำบลเกาะเต่า อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง



ช่องทางการติดต่อ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพัทลุง
ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง 93000
โทร. 074 - 840130
Email : phatthalung@doa.in.th

คณะที่ปรึกษา :

นายจิระ สุวรรณประเสริฐ พอ.สวพ.8
นางศิริกุล โภภีฟ้า พอ.สวพ.พัทลุง
นายไพศอล หะยีสาและ พอ.สวพ.ยะลา
นายพิทักษ์ พรหมเทพ พอ.สวพ.นราธิวาส
นางสร้อยญา ช่วงพิมพ์ พอ.สวพ.สตูล
นางสาวสาวิตรี เขมวงค์ พอ.กลุ่มพัฒนา
การตรวจสอบพืชและปัจจัยการผลิต
นางสาวเพ็ญทิพย์ ณ พัทลุง รักษาการใน
กลุ่มประสานและบริหารนโยบาย
ตำแหน่งพอ.กลุ่มควบคุมตามพระราชบัญญัติ

นางสาวบุญนิศา ชังคมณี พอ.สวพ.สงขลา
นายชินนทร์ ศิริขันตยกุล พอ.สวพ.ตรัง
นางสาวนันทิการ์ เสนแก้ว พอ.สวพ.ปัตตานี
นายโนรี อีสมะแอ พอ.สวพ.เรือเสาะ
นางสาวอภิญา สุราวุธ พอ.กลุ่มวิชาการ
นางบุญพา ชูพอม พอ.กลุ่มถ่ายทอดเทคโนโลยี
นางสาวจิตรา อินเกตุ รักษาการในตำแหน่ง
นายเหรียญชัย เกิดพงษ์ พอ.กลุ่มจัดการพื้นที่

คณะบรรณาธิการ :

บรรณาธิการ :

ฝ่ายบทความทั่วไป :

ฝ่ายบทความวิชาการ :

ฝ่ายข่าวสารหน่วยงาน :

ฝ่ายบทความนักวิจัยชวนคุย :

ฝ่ายบทความโรคและแมลงนำรัฐ :

ฝ่ายออกแบบ :

ฝ่ายประสานงาน เผยแพร่ :

นายรัชราวินทร์ สະรุโณ

นายปฐุม คงแก้ว นางสาวภัทราณิชฐ์ คงมาก และนางสาวอาชีวัน ดาราแม่

นางสาวกลอยใจ คงเจียง นางสาวเขมมิการ์ ไชมพัตร

นางสาวอุมาพร เพ็ชรพรรณ และ นางสาวนุรีดา สาและ

นางสาวปิยนากุ หงส์อ้อ นางสาวชญาวพร เทพดนตรี และนายสุภาพ มุ่งหามณี

นางสาวอาอีดิ๊ะ ละใบจี นางสาวณัฐฐา แสงแก้ว

และนางสาววรรณวิสาข์ ประวรรณ

นางสาวสุวิมล วงศ์พลัง นางสาวเบญจวรรณ เลาสกุล

และนายศิวทัต พันธุ์มณี

นายอธิพงษ์ สุกการ นายชานนท์ เงินนาค และนายฤกษ์ คงแก้ว

นายสุรพงษ์ ศรีเพ็ญ นางสาวพัชรีย์ ฮกอิน และนายอินทวิชร์ พันธุ์โชค